

סגולה גדולה לישועה פרק כב' בתהילים ביום פורים.

למנצח על אילת השזור, מזמור לדוד. אלי אלי כמה עזבתני, רוזוק מישועתי דברי שאגתי. אלוהי אקרא יומם ולא תענה, ולילה ולא דומיה לי. ואתה קדוש, יושב תהילות ישראל. כל בטווח אבותינו, בטווח ותפלטמו. אליך זעקו ונמלטו, כך בטווח ולא בושו. ואנוכי תולעת ולא איש, זרפת אדם ובזוי עם. כל רואי ילעינו לי, יפטריו בשפה יגיעו ראשי. גל אל ה' יפלטוהו, יצילהו כי זופן בו. כי אתה גווחי מבטן מבטיווי על שדיי אמי. עליך השלכתי מרווח, מבטן אימי אלי אתה. אל תרוזק ממני כי צרה קרובה, כי אין עוזר. סבבוני פרים רבים, אבירי בשן כיתרוני. פצו עלי פיהם, אריה טורף ושואג. כמים נשפכתי, והתפרדו כל עצמותי, היה ליבי כדונג, גמס בתוך מעי. יבש כורש כווחי ולשוני מדובק מלקווחי ולעפר מות תשפתיני. כי סבבוני כלבים, עדת מרעים הקיפוני, כארי ידי ורגלי. אספר כל עצמותי, המה יביטו יראו בי. יזלקו בגדי להם, ועל לבושי יפילו גורל. ואתה ה' אל תרוזק אילותי לעזרתי זושה. הצילנ מזורב נפשי, מיד כלב יזידתי. הושיעני מפי אריה, ומקרני רמים עזיתי. אספרה שבך לאווחי, בתוך קהל אהלכך. יראי ה' הללוהו, כל זרע יעקוב כבדוהו, וגורו ממנו כל זרע ישראל. כי לא בזה ולא שיקן ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשוועו אליו שמע. מאיתך תהילתי בקהל רב גדרי אשלם, נגד יראיו. יאכלו ענוים וישבעו יהללו ה' דורשיו, יזוי לבבכם לעד. יזכרו וישבו אל ה' כל אפסי ארץ, וישתווחו לפניך כל משפחות גוויים. כי לה' המלוכה, ומושל בגוויים. אכלו וישתווחו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל ירדי עפר ונפשו לא זויה. זרע יעבדנו, יסופר לה' לדור. יבואו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.

מקובל מפי הבעש"ט לסגולה בפורים להשכים בבוקר ולהרבות בתפילה לפני ה' יתברך על כל דבר, הן על בני זוי ומזוני והן על שאר דברים. וכעין יוכ"פ שהוא יום תפילה, כך פורים הוא יום עת רצון מאד וכל העולמות הם בשמחה וברצון, ועל זה איתא בירושלמי "כל מי שהוא פושט את ידו לטול - נותנים לו.

(סגולת ישראל - סימן ס"ו)

פורים שמחה!